CONTRADICȚII, INCONSECVENȚE ȘI... SPERANȚE ÎN FOTBALUL BĂCĂUAN

Foate că nu greșim afirmînd că în fotbalul regiunii Bacău găsești aproape tot ce te aștepți și ce nu te aștepți... Echipe bine pregătite și echipe foarte slab pregătite, interes, preocupare, multă muncă de instruire și, alături, lipsă de preocupare și dezinteres, disciplină, dar și destule manifestări de indisciplină, autentice satisfacții, dar și necazuri, iată marea varietate a notelor pe care „portativul" fotbalistic al regiunii le cuprinde.

Pagina de față este oglinda unui raid **Buhuși – Roman – Piatra Neamț – Bacău**, principalele centre fotbalistice ale regiunii care, prin problematica pe care o oferă, ilustrează complexitatea fenomenului fotbalistic din această parte a țării.

TEXTILA BUHUȘI — O ECHIPĂ „ALINTATĂ"

Buhuși, orășel care ne evocă aproape exclusiv țesături, stofe, are „a doua sa inimă" la fotbal. Rareori și în puține locuri se poate întîlni atita încărcătură de pasiune fotbalistică „pe metru pătrat" ca în acest mic oraș moldovean. Vom ilustra acest lucru printr-un singur exemplu. În frumosul stadion local iau loc, la fiecare meci al Textilei, în jur de 6 000 de oameni (4 500 în tribune, restul pe margine), cifră care nu e departe de jumătate din populația orașului. Edificator, nu? Ca să nu mai vorbim de discuțiile asupra fotbalului, cu care te întîlnești la tot pasul, în magazine, în frizerii, la restaurante etc...

Deși fotbalul — ca temă... universală — îi preocupă în mare măsură pe **buhușeni**, echipa orașului, Textila, rămîne cel mai fierbinte obiect al pasiunii lor. Și e firesc. Din păcate, această echipă, „purtată pe palme" de un oraș întreg și de un director de întreprindere (Constantin Baciu, director tehnic la Textila, președintele asociației sportive, mare iubitor și animator al fotbalului), are comportarea unui copil cocoloșit care-ți aduce mai multe dureri de cap decît bucurii.

Terminînd campionatul de acum doi ani pe locul II, pe cel de anul trecut pe locul V, Textila a coborît în finalul turului actualului campionat pe locul XI al seriei Est a categoriei C, loc care nemulțumește profund pe numeroșii ei simpatizanți.

Cum s-a ajuns aici? Printr-un concurs nefericit de împrejurări. **Lipsa unui antrenor calificat, echipa fiind condusă de doi instructori voluntari, un lot de numai 12 jucători, din care 7 au peste 27 de ani, și, cu riscul de a fi învinuiți de banalitate, o atmosferă de indisciplină tratată cu... compromisiuri, iată, în mare, cauzele care au dus această echipă la periferia clasamentului.**

Condițiile excepționale de pregătire — stadion modern, amenajat din resurse locale, echipament la discreție, ÎNȚELEGERE și CĂLDURĂ din partea tuturor (o înțelegere mult excedentară uneori, cum a fost în cazul jucătorului Anghel care se prezenta pînă și la ședințele de analiză în stare de ebrietate și care, pentru a se corija, a primit nu mai puțin de șase... avertismente) au fost „acceptate" de jucători ca un drept natural, contribuția lor avînd toate atributele „prafului aruncat în ochii oamenilor".

S-a tras o primă linie, s-a făcut un prim bilanț și conducătorii acestei echipe au ajuns la concluzia că NUMAI CU DRAGOSTE NU POȚI FACE O ECHIPĂ DE FOTBAL.

A fost angajat un antrenor calificat, **Mircea Popescu**, au fost promovați o serie de juniori în echipă, au fost îndepărtați fotbaliștii certați cu disciplina de viață și de echipă, iar întregului lot i s-a făcut un program judicios de pregătire.

Să așteptăm însă returul pentru a aprecia eficiența hotărîrilor, în sfîrșit... HOTĂRÎTE, luate la această echipă.

VICTORIA ROMAN — O „REPLICĂ" A TEXTILEI BUHUȘI

O echipă fără tradiție, cu un lot fără „nume", o echipă considerată „de pluton", dar care a pornit în acest campionat cu gîndul de a face treabă, își vede, la jumătatea drumului, o primă încununare a muncii depuse.

Cum a ajuns Victoria Roman pe primul loc al seriei Vest a campionatului categoriei C?

Printr-o pregătire exemplară (meritele sînt în egală măsură ale jucătorilor și ale antrenorului **Căpățînă**), prin atașament față de culorile echipei, tradus printr-o admirabilă putere de luptă în meciuri, printr-un joc de bun nivel tehnic, constructiv, eficace și, atribut remarcat de toată lumea, un joc FOARTE RAPID.

Victoria Roman, liderul seriei Est a categoriei C, o echipă în plină afirmare

Echipă tînără, de elan, omogenă (pe terenul de joc ca și... în afara lui), Victoria Roman și-a cucerit stima și simpatia publicului stadioanelor moldovene.

PIATRA NEAMȚ — REFUGIU AL „COCORILOR"?

Ospitalitatea moldovenilor, în general, și a „pietrenilor", în special, este notorie așa că nu vom sublinia evidența însăși. Vom scoate însă în relief un mic „sector" al receptivității locuitorilor din Piatra Neamț față de soiul de jucători care prin părțile locului sînt numiți „venetici", dar care corespund perfect, în orice parte a țării, apelativului „jucători-cocori". Adică, păsări călătoare...

Echipa de fotbal **Ceahlăul** lasă mult de dorit.

După un an în care a avut o activitate meritorie, Ceahlăul se află la încheierea primei părți a actualului campionat pe un binemeritat... loc 13 — la egalitate de puncte, 10, cu Progresul Brăila — echipă care dacă n-ar fi fost penalizată s-ar fi aflat mai sus, iar „11"-le din Piatra Neamț ar fi deținut el acum lanterna roșie.

Deoarece locul pe care-l ocupă nu este decît extrema sinteză a modului cum sînt rezolvate problemele la această echipă, să dăm cuvîntul faptelor.

Deși anul trecut Ceahlăul a avut o comportare care a surprins plăcut pe cei care nu se așteptau ca o formație promovată din categoria C să evolueze atît de deschis, de curajos, urmărind nu numai realizarea laturii spectaculare, dar și a eficacității (atribute de joc remarcate și în evoluțiile sale în Capitală), înainte de începerea actualului campionat problema progresului acestei echipe a fost privită de conducătorii ei sub un unghi greșit fundamental. **În loc să se încerce consolidarea experienței pozitive de anul trecut, omogenizarea echipei, adîncirea deprinderilor bune și remedierea lipsurilor, conducătorii echipei s-au gîndit că împămîntenirea cîtorva „vedete din afară" va rezolva toate problemele, asigurînd proiectarea echipei printre fruntașele categoriei.**

Așa au apărut în circuitul speranțelor conducătorilor echipei numele lui **Stătescu, Ene Daniel, Pal, Bejan. „Cu acești patru jucători ajungem și în categoria A"** — visau cu voce tare microbiștii de pe malul Bistriței. Mai ales de Stătescu — cel mai bun jucător al Siderurgistului Galați, retrogradat din „A" — se legau cele mai mari speranțe. **(„Cu-n asemenea „tunar" nu ne rezistă în față nici o echipă").** La Stătescu, însă, n-au renunțat gălățenii. Lucru absolut firesc, nici o echipă nu renunță la conducătorul său de joc.

Și „pietrenii" și-au dat seama că au greșit socoteala. În loc să se pregătească temeinic, ei au „făcut calcule", dar le-au făcut exact pe dos pentru că nu numai că n-au adus alți jucători, dar au dat drumul la doi valoroși înaintași, **Mangalagiu** și **Pătrașcu**, care în trecutul campionat au marcat multe goluri.

Nepregătită fizic, tactic, psihologic, echipa din Piatra Neamț a fost în turul acestui campionat propria-i umbră...

Și deoarece nu este de loc secundară, vom aminti la cauzele performantelor slabe ale acestei echipe **indisciplina**, nelipsită din „repertoriul" tuturor echipelor care „nu merg" și care a fost la ordinea zilei și la Ceahlăul.

Cu jucători ca Bibu, om de scandaluri prin restaurante, Bogdan, care are atîta respect pentru antrenor încît își permite să vorbească la modul: **„dacă maestrul are nevoie de mine să vină să mă caute acasă"** și Meder, „jucător-cocor" care la toate echipele unde a fost — Dinamo Bacău, Progresul Brăila — a produs numai disensiuni și dificultăți, este lesne de imaginat ce UNITATE MORALĂ și ce PREGĂTIRE VOLITIVĂ putea să aibă echipa...

Acum, după ce clasamentul arată negru (chiar foarte negru) pe alb — locul 13, 10 puncte — „pietrenii" au ajuns la înțeleapta concluzie că numai MUNCA poate să scoată echipa din greul impas în care se află.

Ceahlăul Piatra Neamț nu este — și nu trebuie să fie — un „culbar de sezon" pentru jucătorii-cocori!

Atunci cînd s-a ridicat, această echipă a făcut-o prin mijloace proprii, prin MUNCĂ și ENTUZIASM. Acestea sînt cele două „motoare" care pot readuce zîmbetul pe fețele iubitorilor de fotbal din Piatra Neamț.

CIFRE DIN FOTBALUL BĂCĂUAN

NUMĂRUL DE JUCĂTORI:	4 111
NUMĂRUL DE ARBITRI:	97
NUMĂRUL DE ANTRENORI:	20
NUMĂRUL DE TERENURI:	13

ECHIPE DE JUNIORI... DE OCHII FEDERAȚIEI

Atît la Piatra Neamț, cît și la Roman, echipelor de juniori li se acordă mult prea puțină atenție. Deoarece echipele de seniori, Ceahlăul și Victoria, sînt obligate, prin regulament, să prezinte și echipe de juniori, aceste două echipe EXISTĂ. Dar numai atît. Pentru... ochii federației de fotbal. Munca cu aceste două echipe de juniori — reflectată sugestiv de locurile 7 și, respectiv 8, în prima serie a campionatului republican (și o serie are numai 10 echipe) — este foarte subțire, aproape simbolică.

Corespondentul nostru, George Groapă, se întreba cum, din peste 6 000 de elevi, cîți are Romanul, n-a reușit antrenorul formației de juniori, Ștefan Ionescu, să-și recruteze o echipă bună, pe care s-o pregătească temeinic? Ne întrebăm și noi.

Problema are incidențe, poate mai acute, la Piatra Neamț, unde echipa de seniori, în criză de jucători, ar avea nevoie să promoveze tineri talentați. Dar de unde să-i ia? Acolo unde nu semeni, n-ai ce culege! Neocupîndu-se serios, cu simț de răspundere, de soarta propriilor juniori, conducătorii echipei Ceahlăul culeg „fructele" propriei nepăsări.

DRUMUL SPRE CATEGORIA A TRECE PRIN BACĂU...

Un pensionar din orașul lui Bacovia îmi spunea, mai în glumă, mai în serios: **„Două lucruri și-au dorit mult bacăoanii în ultimii ani: să aibă o fabrică de bere și echipă de fotbal în categoria A! Fabrica de bere ne-am construit-o, este cea mai modernă din țară, și ne mîndrim cu ea. Cu echipa de fotbal însă, pînă ajungem în A, avem niște emoții nemaipomenite".**

Deși știm că nu-l vom scuti și pe viitor de emoții, vrem să-i spunem simpaticului pensionar că a doua mare dorință a băcăuanilor are toate șansele de împlinire.

De ce? Nu numai pentru faptul că Dinamo își primește „acasă" rivalele directe — Chimia Suceava, Știința București și Siderurgistul — ci mai ales pentru faptul că la Bacău s-au făcut pași mari pentru alcătuirea unei adevărate... echipe.

Tributară, cîndva, toanelor unor fotbaliști veniți din restul țării (Bucur, Lazăr, Olteanu, Public, Gram) și care jucau o dată bine și de trei ori prost, pentru faptul că nu se pregăteau și duceau o viață care n-avea nimic comun cu cea sportivă, **această echipă a ajuns acum un tot omogen.**

Nu este un secret pentru nimeni că antrenorul **Constantin Teașcă**, tehnician care îmbină munca practică cu cercetarea teoretică, și care, aflat acum cîțiva ani la C.S.M.S., a pus bazele unei echipe care se anunța de viitor, a luat și la Bacău o serie de măsuri care au readus „în discuție" o echipă ajunsă anonimă.

„Epurînd" din lot jucătorii-obstacol (ca vîrstă și moral) pentru progresul echipei și promovînd „viță tînără" — autohtonă — **Sdrobiș, Zotincă, Comănescu,** sau din diferite campionate raionale și regionale — **Boroș, Bascacov, Duțan** — tineri depistați de antrenor, acesta și-a înnoit complet lotul.

Cu tineri talentați, dornici să învețe, dornici să se afirme, dornici să muncească, antrenorul Teașcă a avut un mediu favorabil pentru punerea în practică a ideilor sale îndrăznețe.

Urmărind OFENSIVA pe baza solidă a efortului de CONSTRUCȚIE a tuturor celor 11 jucători, antrenorul Teașcă a imprimat echipei sale un stil de joc modern, eficace.

În campionatul trecut această echipă de tineri fără „nume" i-a luat Progresului București, promovata de anul acesta în categoria A, 3 puncte. Anul acesta, tînăra echipă băcăuană a arătat că jocul său s-a maturizat mult și că poate aspira cu legitimă îndreptățire la un loc în categoria A.

Rămîne ca secția de fotbal — o apariție meteorică în rezolvarea problemelor echipei — și conducătorii săi să lupte cu mai multă convingere pentru păstrarea climatului creator de muncă.

„NUANȚE" DIN CAMPIONATUL REGIONAL

În campionatul regional Bacău, alături de echipe în care munca are un caracter bine organizat, cu accentul pe pregătirea tehnică, pe ridicarea calitativă a nivelului de joc, muncă analizată săptămînal de birourile secțiilor (**Steaua roșie Bacău, Petrolul Dărmănești, Gloria Zemeș, Știința I.P. Bacău**) se află echipe în care hazardul, cultul „victoriei cu orice preț", lipsa de interes, de preocupare și, fatal, lipsa de... reușită, sînt simptomatice (**Bradul Roznov, Cimentul Bicaz, Progresul Orașul Gh. Gheorghiu-Dej**).

★

GRIJA pentru cele **18** echipe corespunzătoare de **juniori** (care joacă „în deschidere" la meciurile celor mari)? O floare rară! Majoritatea echipelor de juniori se prezintă la meciuri în costumație „mozaic". Cu tricouri de toate culorile, unii jucători au bocanci, alții tenișI...

Vai de juniorii (și de viitorul lor fotbalistic) care au parte de asemenea „grijă"!

★

Îndrumarea și controlul comisiei regionale a activității din campionatul regional?

Se exercită cu... fluierul! În 90% din cazuri, CONTROLUL și ÎNDRUMAREA activității echipelor din campionatul regional se rezumă la cele 90 de minute în care membrii comisiei își exercită funcția de arbitri. (După cum se știe, toți arbitrii sînt membri ai comisiei regionale).

Marius POPESCU